

طرح ساماندهی کارکنان دولت در مجلس بررسی می شود

یک عضو هیات رئیسه کمیسیون اجتماعی مجلس در رابطه با طرح ساماندهی کارکنان دولت که قرار است امروز (یکشنبه) در جلسه علنی مجلس بررسی شود، گفت: قرار است در این جلسه ساماندهی نیروهایی که تحت عناوین مختلف مثل شرکتی یا بعضاً حجمی با شرکت‌های واسطه ارتباط دارند، بررسی شود. کمیوثر سمرمدی در گفت‌وگو با ایسنا گفت: طرح ساماندهی از مدت‌ها قبل مطرح بود و حالا مباحث نیروهای قراردادی و پیمانی هم که در آن وجود داشت به لحاظ بار مالی که داشته کنار گذاشته شده و الان موضوع ساماندهی نیروهایی است که تحت عناوین مختلف مثل شرکتی یا بعضاً حجمی با شرکت‌های واسطه ارتباط دارند.

وی تصریح کرد: کلیت این طرح این است که بعد از تصمیم نهایی، شرکت‌های واسطه حذف شوند و کارگرانی که طرف قراردادشان شرکت‌ها بودند، بتوانند به صورت مستقیم با آن شرایطی که در این طرح آمده و بعداً قانون می‌شود، قرارداد ببندند و عملیات تبدیل به قرارداد کار معین شوند.

کارگران راه آهن درود

به عدم افزایش حقوق معترضند

گروهی از کارگران نگهداری از خطوط راه‌آهن درود (ایستگاه سیریز زرن - جلال‌آباد - کرمان) که تحت مسئولیت شرکت‌های پیمانکاری رضوان درود مشغول کارند، صبح دیروز (۴ تیر ماه) به عدم افزایش دستمزدهای خود در سال جاری اعتراض کردند.

به گزارش ایلسا و به ادعای این کارگران، حقوق فروردین و اردیبهشت ماه ۱۴۰۱ برای آنها بدون اعمال افزایش حقوق سال جدید بوده و درخواست آنها تسریع در پرداخت مابه‌التفاوت حقوق هایشان است.

به گفته کارگران، با تصویب افزایش ۵۷.۴ درصدی حداقل دستمزد در شورای عالی کار، همه کارفرمایان موظف به پرداخت حقوق قانونی کارگران خود بر اساس مصوبه جدید هستند اما ظاهراً برخی شرکت‌های پیمانکاری امکان افزایش حقوق کارگران را ندارند. این گروه از کارگران اظهار داشتند: به رغم گذشت بیش از ۹۰ روز از آغاز سال جاری که قیمت بسیاری از اجناس افزایش یافته اما ما کارگران تعمیرات خطوط راه‌آهن همچنان با دریافت حداقل پایه حقوق سال ۱۴۰۰ گذران می‌کنیم.

این کارگران که به عنوان نگهدارنده و تعمیرات مشغول کارند، همچنین مدعی شدند حق آنان از ابتدای سال جاری در پرداخت حقوق هنوز محاسبه نشده، بنابراین میزان دریافتی کارگرانی که دارای فرزند هستند، به حداقل رسیده است.

تجمع کارکنان تعاونی‌های سهام عدالت مقابل نهاد ریاست جمهوری

شماره‌ای از کارکنان تعاونی‌های سهام عدالت شهرستان‌های کشور روز گذشته (چهارم تیر ماه) در بوستان پاس‌تور مقابل نهاد ریاست جمهوری تجمع کردند.

به گزارش ایلسا، این کارکنان مهم‌ترین خواسته خود را «تعیین تکلیف وضعیت شغلی خود» عنوان کردند و افزودند: پس از ۱۶ سال فعالیت در ۳۵۳ دفتر شرکت‌های تعاونی سهام عدالت در اقصی نقاط کشور، هنوز وضعیت شغلی و پرداخت مطالباتمان مشخص نشده است. در عین حال مطالبات مزدی، بیمه و سنوایی ما از سال ۹۸ به تأخیر افتاده است.

یکی از افراد حاضر در تجمع گفت: نهاد ریاست جمهوری به وضعیت شغلی حدوداً ۷۰۰ تا هزار نفر از کارکنان سهام عدالت کشور که بیش از ۹۰ درصد آنها خانواده‌شده‌ا، جانبازان و مددجویان نهادهای حمایتی بهزیستی و کمیته‌امداد امام (ره) و از اقشار ضعیف جامعه هستند، رسیدگی کند.

او گفت: متأسفانه سازمان خصوصی‌سازی ما را رها کرده و نه برای آینده شغلی‌مان چاره‌اندیشی کرده و نه منابع مالی برای پرداخت حقوق و بودجه‌ای بابت جبران خدمات چهار سال اخیر ما تعیین کرده است.

کاهش سهم مردم از درمان در گرو پرداخت یارانه به بیمه‌هاست

بی‌ارزش شدن مداوم دفترچه‌های بیمه کارگران

نسرین هزاره مقدم

است. همچنین «قانون ساماندهی بهداشت و درمان» که براساس این اصول قانون اساسی در هشتم دی ماه ۱۳۸۱ به تصویب رسیده، یک ماده واحد دارد که می‌گوید: «دولت موظف است از آغاز سال ۱۳۸۲ لوابج بودجه سنواتی کشور را به نحوی تنظیم کند که زمینه‌های اجرایی قانون بیمه همگانی فراهم شود».

بیمه درمانی همگانی؛ موضوعی فراموش شده

بیمه درمان همگانی، تکلیف اصلی این قانون است. حتی برای آنهایی که از هیچ دفترچه بیمه‌ای استفاده نمی‌کنند، راهکار مشخصی تعریف شده یعنی استفاده از بودجه دولت: «اعتبار مربوط به حق سرانه خدمات پایه بیمه درمان همگانی افرادی که تحت پوشش هیچ بیمه‌ای نیستند از محل صرفه‌جویی ناشی از سامان‌دهی امر بیمه از طریق دولت تأمین و در لایحه بودجه سنواتی منظور شود». در بند ۶ این ماده واحد آمده است: «وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی با همکاری کلیه سازمان‌های بیمه‌گر مکلف است اقدامات لازم را برای بیمه کردن خویش فرمایانی که قادر به پرداخت تمام یا بخشی از حق سرانه هستند، انجام دهد». بنابراین با استناد به این قانون که ترجمان عملی و نقشه راه اصول درمانی قانون اساسی است و اساساً دولت‌ها آن را تا امروز به دست فراموشی سپرده‌اند، همه آحاد جامعه بدون استثنا، چه بیمه‌شدگان صندوق‌های بیمه‌ای، چه خویش فرمایان کم‌توان و چه آنهایی که اصلاً توان بیمه شدن ندارند، باید از خدمات درمان را یگان برخوردار شوند.

این خدمات هم شامل خدمات دارویی است هم کلینیکی و پاراکلینیکی و هم بستری و توانبخشی.

بیمه‌ها باید یارانه بگیرند

با وجود تعدد قوانین در عمل، شاهد تجلی کامل درمان کالایی هستیم، همان که واردکنندگان و ارائه‌دهندگان، واقعی‌سازی قیمت می‌دانند. براساس اعلام رسمی مدیران سازمان غذا و دارو، تابهار ۱۴۰۱ حداقل ۹۰ قلم دارو به دلیل حذف ارز ترجیحی گران شده‌اند در حالی که سطح پوشش بیمه‌های مختلف از جمله حذف دفترچه‌های کاغذی، عملاً استفاده از دفترچه‌های بیمه به امری بسیار صعب بدل شده است.

رئیس انجمن داروسازان ایران، راهکار این معضل را این گونه بیان می‌کند: «باید یارانه به سمت بیمه‌ها سوق پیدا کند تا مردم متحمل هزینه اضافی نشوند». در بهار ۱۴۰۱، کار گروه ویژه‌ای در کمیسیون‌های تخصصی مجلس برای پیگیری مساله گرانی دارو تشکیل شد اما تا امروز اقدامات این کار گروه نتیجه ملموسی برای مصرف‌کنندگان نداشته است. مصرف‌کنندگان دارو به خصوص بیماران خاص و سرطانی، داروهای موثر و باکیفیت را به قیمت آزاد (همان قیمت واقعی شده) خریداری می‌کنند در حالی که رئیس سازمان غذا و دارو یکی از راه‌حل‌های برون‌رفت از چالش افزایش قیمت ۹۰ قلم دارو را مشارکت بیمه‌ها برای پوشش‌دهی این اقلام دارویی عنوان کرده و وعده داد که طبق دستور رئیس جمهور به زودی با حمایت سازمان‌های

برای همه مردم به خصوص کارگران و بازنشستگان» دفاع می‌کند و می‌گوید: کارگران علاوه بر این حق جمعی و همگانی، از حقوق درمانی قانون الزام تأمین اجتماعی نیز بهره‌مندند؛ قانونی که می‌گوید کارگران بیمه‌شده باید بتوانند خدمات درمانی مورد نیاز را از تمام بخش‌های درمانی (مراکز ملکی تأمین اجتماعی، دولتی یا حتی خصوصی) به صورت کاملاً رایگان دریافت کنند. درمان پایه بازه بسیار وسیعی دارد که باید به صورت رایگان توسط بیمه پایه پوشش داده شود اما متأسفانه امروز بیمه پایه کارگران و دفترچه‌های بیمه آنها به تمامی بی‌ارزش شده است. اگر بیمه مکمل نداشته باشی نمی‌توانی حتی یک رادیولوژی ساده را انجام دهی. در واقع بدون بیمه تکمیلی، نه تنها داروها بلکه تقریباً تمام خدمات درمانی، از آزاد محاسبه می‌شود.

«محمدعلی براتی» بازنشسته ساکن قروه کردستان نیز در این رابطه می‌گوید: تمام خدمات درمانی و دارویی به شدت گران شده و عموماً نمی‌توانیم از دفترچه‌های بیمه درمانی خود استفاده کنیم چون یا سیستم قطع است یا اینکه می‌گویند نسخه و تجویز کاغذی را قبول نداریم. اگر بپذیرند، بیش از ۲۰ درصد هزینه‌ها پوشش داده نمی‌شود. شرایط طوری پیش رفته که اگر بیمه تکمیلی نداشته باشیم، باید همه هزینه‌های درمان را از جیب بدهیم. در هر حال، بسیاری از داروها آزاد است و هیچ بیمه‌ای افاقه نمی‌کند!

با بالا رفتن نرخ خدمات درمانی، سطح پوشش بیمه پایه تنزل یافته و تنها در صورتی که کارگروه ویژه مجلس، دولت را مکلف کند که به بیمه‌ها یارانه بدهد (همان راهکاری که رئیس انجمن داروسازان ایران عنوان کرده)، می‌توان امیدوار بود که پوشش ۱۰ یا ۲۰ درصدی دفترچه‌های بیمه باز به ۵۰ درصد یا بالاتر بازگردد یا لااقل نرخ‌های شهر یور ۱۴۰۰ همان گونه که در قانون بودجه امسال آمده، احیا شود. امروز خدمات کلینیکی و پاراکلینیکی با دفترچه درمان تأمین اجتماعی، تقریباً همان نرخ آزاد است، چون سطح پوشش در بهترین حالت و در صورتی که امکان استفاده فراهم شود، فقط ۲۰ درصد است.

یک تجربه عینی از ارزش دفترچه‌های بیمه کارگری

در این زمینه، یک تجربه عینی می‌تواند بازگوکننده تمام ماجرا باشد. اول تیرماه پزشک دندانپزشک، دستور رادیولوژی دندان را در دفترچه کاغذی

در تمام خدمات کلینیکی و پاراکلینیکی، نرخ پوشش بیمه پایه تأمین اجتماعی در بهترین حالت، زیر ۵۰ درصد است یعنی اکثر هزینه‌های درمانی از جیب کارگران و بازنشستگان پرداخت می‌شود

بیمه نوشت، دفترچه‌ای که هنوز اعتبار داشت و تمام نشده بود. بعد از مراجعه به یک مرکز رادیولوژی در غرب تهران، عنوان کردند چون دفترچه‌های بیمه کاغذی جمع شده، تجویز پزشک روی دفترچه بیمه اصلاً قبول نیست و باید تمام هزینه‌ها را آزاد بپردازیم. متصدیان رادیولوژی تأکید کردند پزشک باید حتماً نسخه و تجویز را در سیستم وارد کند و این در حالی‌ست که در برخی از مطب‌های خصوصی پزشکان، سیستم و اینترنت نیست یا اگر هست، مدام قطع می‌شود! وقتی پرسیدم حالا چاره چیست گفتند دوباره باید بروی در مانگاه و پول بدهی تا نسخه را در سیستم وارد کنند! آنها در پاسخ به این سوال که هزینه چقدر است و پوشش بیمه چقدر می‌شود، گفتند: «هزینه آزاد این رادیولوژی ۱۵۸ هزار تومان است که اگر نسخه داخل سیستم وارد شود، بیمه تأمین اجتماعی فقط ۳۰ هزار تومان آن را می‌پذیرد!» یعنی با بیمه تأمین اجتماعی، هزینه فقط ۳۰ هزار تومان کمتر می‌شود. ۳۰ هزار تومان باید ویزیت مجدد بدهی تا نسخه وارد سیستم شود تا ۳۰ هزار تومان از هزینه عکس برداری دندان کم شود!

در تمام خدمات کلینیکی و پاراکلینیکی، نرخ پوشش بیمه پایه تأمین اجتماعی مانند همین عکس برداری دندان در بهترین حالت، زیر ۵۰ درصد است یعنی اکثر هزینه‌های درمانی از جیب کارگران و بازنشستگان پرداخت می‌شود. این سطح پوشش نازل فقط مربوط به خدمات کلینیکی و پاراکلینیکی است و بحث داروها جداست چون بسیاری از داروها را باید از بانرخ واقعی شده تهیه کرد.

یک کارگر برای ۳۰ سال تمام، یک سوم از حق بیمه خود را بابت درمان می‌پردازد. قانون الزام می‌گوید صفر تا صد درمان رایگان باشد. قانون اساسی و قانون ساماندهی بهداشت و درمان نیز بر بیمه همگانی مکفی و کارآمد و آسودگی درمان مردم تأکید دارند اما در شرایطی که سیاست‌های کلی تأمین اجتماعی ابلاغ شده و قرار است با استناد به اصول قانون اساسی، نظام تأمین اجتماعی فراگیر داشته باشیم، چرا قیمت حداقل ۹۰ قلم دارو نسبت به شهریور ۱۴۰۰ به شدت افزایش یافته و چرا سطح پوشش بیمه پایه، باید ر اعدادی مثل ۲۰ و ۳۰ درصد سیر کند؟

آن جلوگیری شود.

فرزعلیان تأکید می‌کند که روزگار کارگران این شرکت بدون حقوق به سختی می‌گذرد و هر چه هم اعتراض می‌کنند به جایی نمی‌رسند گویا اراده‌ای برای احیای داروگر نیست. او اضافه می‌کند: کارگران این شرکت شب‌ها به دستفروشی و نگهبانی در جاهای دیگر مشغول هستند و رئیس شورای شرکت، شب‌ها در پارکینگ خصوصی نگهبانی می‌دهد. از مسئولان می‌خواهیم به داد این نیروهای متخصص و باسابقه برسند آن هم وقتی تولید ۱۱۴ قلم جنس این کارخانه به ۴ قلم رسیده است.

تجمع کارگران داروگر در اعتراض به عملی نشدن وعده پرداخت حقوق

به گفته رئیس کانون شورا‌های محور غرب و شمال غرب تهران، نفس‌های داروگر به شماره افتاده و اگر به دادش نرسند، به زودی به انتهای می‌رسد. او اضافه کرد: کارگران این شرکت در سال جدید حقوق نگرفته‌اند و در واقع از ابتدای سال ۱۴۰۱ برایشان نه حقوق رده شده نه بیمه. این نیروها چندماه است که بدون دستمزد به سر می‌برند و همین مساله مشکلات بسیار برای آنها به وجود آورده است.

فرزعلیان با بیان اینکه «تلاشی برای احیای این شرکت باسابقه و قدیمی صورت نمی‌گیرد»، اضافه کرد: طبق اخبار دریافتی، مدیریت شرکت در سال جدید چند بار مواد اولیه از وزارت صنایع تحویل گرفته اما حتی یک روز هم تولید نداشته‌اند. این کارخانه در تمام این مدت به حالت نیمه تعطیل بوده است.

به گفته این فعال کارگری، داروگر از زمانی که خصوصی شده، دچار بیماری است و امروز نفس‌های آخر را می‌کشد و احتیاج به رسیدگی از طرف مسئولان امر دارد تا از مرگ

گفتند: منظر عملی شدن پرداخت مطالبات مزدی، معوقات بیمه‌ای، تأمین امنیت شغلی، تعیین تکلیف وضعیت کارخانه و مدیریت کارخانه هستیم.

کارگران در ارتباط با وضعیت تولیدات داروگر گفتند: از ابتدای سال جاری تولید در این واحد تولیدکننده انواع محصولات شوینده (به جز تولید ۱۵ تن شامپو) متوقف شده و کارگران کاری برای انجام ندارند.

کارگران در خاتمه تصریح کردند: در پیگیری مطالبات صنفی خود، کارفرمادعی است برای تأمین مواد اولیه تولید دچار مشکل شده و در سامانه ثبت نام نمی‌شود. این در حالی است که مواد اولیه شامپو و مایع ظرفشویی به راحتی در داخل کشور قابل دسترسی و خرید است.

کارگران دستفروشی می‌کنند و نگهبانی می‌دهند

در همین زمینه محمد زافر زعلیان گفت: اگر مسئولان به داد شرکت داروگر نرسند، این شرکت به زودی نفس‌های آخر را می‌کشد.

شماری از کارگران کارخانه داروگر تهران صبح دیروز (۴ تیر ماه) در اعتراض به محقق نشدن وعده‌های داده شده برای وصول مطالباتشان تجمع اعتراضی برگزار کردند. به گزارش ایلسا، آنها مدعی‌اند بر خلاف وعده‌ای که مدیران کارخانه، به آنها داده بودند، هنوز از سه ماه معوقات مزدی، پولی به حساب کارگران پرداخت نشده است.

کارگران گفتند: در آخرین اجتماع صنفی کارگران داروگر تهران که ۲۱ خرداد ماه در محوطه بیرونی کارخانه برگزار شد، مدیران و مسئولان قول دادند با آغاز تیر ماه طی چند نوبت مطالباتمان را پرداخت می‌کنند که هنوز عملی نشده است.

کارگران داروگر تأکید کردند: افزایش معوقات مزدی کارگران این واحد تولیدی به کمبود منابع مالی برمی‌گردد که در حال حاضر پرداخت آن از ابتدای سال جاری (۱۴۰۱) به تأخیر افتاده است.

آنها با بیان اینکه با حذف پیمانکار سروسویس ایاب و ذهاب، کارگران چند ماه است برای رفت آمد دچار مشکل شده‌اند،